

затъ слѣднитѣ лица: Ил. Ив. Воденичарски— прѣдседатель, М. Витановъ—подпрѣдседатель, А. В. Велковъ—касиеръ, В. Тодоровъ—секретаръ и Ст. Петровъ—библиотекаръ. Селенитѣ изобщо се отнасятъ симпатично къмъ училището и науката.

Черквата «Св. Троица» е построена прѣзъ 1870 год. за 10,000 лева.

Селото съставлява самѡ община. Кметъ е Ив. Цаковъ, помощникъ-кметъ—Ив. Илиевъ и писаръ—Д. Флоровъ. То издържа: 1 училищенъ слуга, 1 горски стражаръ, 1 общински, 7 говедари, 2 пждари, 2 свиняри и 3 коняри.

Сборъ става всѣка година на «Петдесятница».

Пенсионери въ това село сж: С. П. Христова (попадия) и Х. Муновъ (раненъ въ Сръбско—Българската война).

Пришелци въ селото има много, но тѣ не указватъ почти никакво влияние на туземцитѣ.

13 С. ГОРНИ—ВАДИНЪ.

Това село е по-ново отъ Долни—Вадинъ е било, до прѣди нѣколко години, като махала отъ него. То се е образувало така: мѣстото, гдѣто е сега Долни—Вадинъ, не позволявало, като стрѣмно и урвисто, да се заселятъ по-вече души, за това всички по-послѣшни прѣселенци се заселили на 3 к. м. по-горѣ отъ него и за разлика се нарекло Горни-Вадинъ.